

Convenant CBW-MITEX

Convenant CBW-MITEX

Partijen

- de brancheorganisatie voor ondernemers in wonen, mode, schoenen en sport CBW-MITEX, in deze vertegenwoordigd door de voorzitter de heer J. Meerman,

en

- de Belastingdienst, in deze vertegenwoordigd door T.W.M. Poolen, lid van het Managementteam Belastingdienst.

sluiten een convenant.

Partijen willen

- het correct naleven van fiscale verplichtingen door ondernemers binnen de branches bevorderen,
- vooraf tot afstemming komen over fiscale aandachtspunten,
- de administratieve lasten verminderen voor de ondernemers,
- de rechtszekerheid bevorderen.

1. Samenwerking

Partijen werken met elkaar samen op basis van wederzijds vertrouwen, begrip en transparantie. Rechten en verplichtingen op basis van wet- en regelgeving zijn en blijven zonder enige beperking van toepassing.

Partijen geven hun samenwerking vorm in een gezamenlijk overleg. Partijen dragen er zorg voor dat hun vertegenwoordigers aan het overleg over de benodigde deskundigheid beschikken.

Het overleg komt op verzoek van partijen bijeen. Dit gebeurt tenminste éénmaal per halfjaar.

2. Afspraken

Partijen willen in de actualiteit afspraken maken over aandachtspunten bij de uitvoering van fiscale wet- en regelgeving. Partijen leggen in de praktijk gesignaleerde aandachtspunten actief aan elkaar voor. Hierbij wordt inzicht gegeven in de relevante feiten en omstandigheden.

De Belastingdienst geeft zo snel mogelijk zijn visie op de mogelijke rechtsgevolgen. Hieruit voortvloeiende standpunten worden vastgelegd in de annex bij dit convenant.

Partijen dragen, met inachtneming van hun eigen verantwoordelijkheid, zorg voor de communicatie van deze standpunten naar de ondernemers in de branches.

De brancheorganisatie bevordert dat leden deelnemen aan horizontaal toezichtafspraken via hun fiscale intermediair. Daarmee wordt de naleving van de afspraken die in het kader van dit convenant worden gemaakt, bevordert en kan de kwaliteit van aangiften worden verbeterd.

3. Inwerkingtreding, periodieke evaluatie en beëindiging

Dit convenant treedt vanaf ondertekening in werking. Het convenant en de annex zullen aan het einde van ieder kalenderjaar worden geëvalueerd en zo nodig geactualiseerd.

Het geactualiseerde convenant en/of de geactualiseerde annex vervangen de voorgaande versie(s).

Partijen kunnen dit convenant per einde van ieder kalenderjaar, of tussentijds wegens bijzondere omstandigheden, beëindigen. In dat geval zullen zij hun voornemen vooraf schriftelijk met redenen omkleed aan de andere partij kenbaar maken en, indien deze daarom verzoekt, in een mondeling overleg toelichten.

4. Ondertekening

Den Haag, 28 januari 2011

Namens

CBW-MITEX

J.W. Meerman

Namens

de Belastingdienst

T.W.M. Poolen

ANNEX

WONEN

Winstbelasting (inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting)

Voorraad of inventaris

Voor de winstbelasting dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen voorraad en inventaris. De volgende indeling is voor de branche wonen van belang.

- Inventaris
Inventaris wordt onder de bedrijfsmiddelen geactiveerd. Bedrijfsmiddelen zijn tot het bedrijfsvermogen behorende zaken welke als duurzame kapitaalgoederen het vaste kapitaal van het bedrijf uitmaken en die ook voor de winstberekening over de volgende jaren betekenis houden. De afschrijving is met ingang van het jaar 2007 op jaarbasis beperkt tot ten hoogste 20% van de aanschaffings- of voortbrengingskosten (artikel 3.30 Wet inkomstenbelasting 2001).
- Voorraad
Voorraad is het geheel van zaken die ter bewerking, verwerking of verkoop en derhalve bestemd voor de omzet in het bedrijf aanwezig zijn.

Ter verduidelijking zijn de volgende twee voorbeelden uitgewerkt.

- Showroomopstellingen keukens en badkamers
Als showroomopstellingen van keukenspecialzaken en badkamerbedrijven langer dan één jaar staan opgesteld dienen deze onder de inventaris te worden opgenomen. Ook aard- en nagelvast verbonden kastopstellingen die langer dan één jaar staan opgesteld in een showroom van meubelspecialzaken dienen onder de inventaris te worden opgenomen.

Niet alleen de directe kosten, maar ook de installatiekosten moeten als inventaris worden geactiveerd. Hierover kan investeringsaftrek worden geclaimd. De afschrijving is met ingang van het jaar 2007 op jaarbasis beperkt tot ten hoogste 20% van de aanschaffings- of voortbrengingskosten (artikel 3.30 Wet inkomstenbelasting 2001).

Als showroomopstellingen onder de boekwaarde worden verkocht kan dit verlies in het jaar van verkoop worden genomen. Over de verkoop is desinvesteringsbijtelling verschuldigd.

Als de showroomopstellingen om niet het ondernemingsvermogen verlaten moet de ondernemer de relevante gegevens hiervan vastleggen.

- Decoratie-artikelen
Decoratie-artikelen kunnen zowel als voorraad of als inventaris worden aangemerkt.
 - Voorraad: decoratie-artikelen in de winkel zijn voorzien van een prijskaartje. De waardering vindt plaats zoals beschreven onder het kopje 'voorraadwaardering'.
 - Inventaris: decoratie-artikelen in de winkel zijn **niet** voorzien van een prijskaartje. Op grond van artikel 3.30 wet IB 2001 kunnen de aanschaffingskosten van deze decoratie-artikelen met een waarde van maximaal € 450 per artikel ineens ten laste van het resultaat worden gebracht. Indien de aanschaffingsprijs per artikel boven € 450 ligt, dienen deze artikelen geactiveerd te worden.

Voorraadwaardering

De ontwikkelingen in de technieken op het gebied van de bedrijfsvoering hebben ertoe geleid dat in- en verkopen geheel of nagenoeg geheel vastgelegd kunnen worden op het niveau van artikelen of relatief kleine artikelgroepen. Als de inkoop-, voorraad- en verkoopadministratie daarnaast inzicht verschaft, of door het verrichten van één of enkele handelingen inzicht kan verschaffen, in de mate van incurantheid dan is die uitkomst bepalend voor de te hanteren afwaarderingspercentages per artikel(groep).

Als niet op bovengenoemde wijze kan worden vastgesteld welke afwaarderingspercentages van toepassing zijn, dan kan worden teruggevallen op het besluit van 31 augustus 2009, nr. CPP2009/1029M of op een in de toekomst geactualiseerde versie van dit besluit: Waardering van voorraden door detaillisten op het gebied van textiel, kleding, meubelen en stoffering (het zogenaamde demoderingsbesluit, opgenomen in bijlage 1).

Het besluit regelt dat de detaillist de genoemde groepen van handelsgoederen waardeert op de aanschaffingsprijs, verminderd met de bij elke groep vermelde afwaarderingspercentages wegens veronderstelde geringere verkoopbaarheid in verband met de tijd die de goederen op balansdatum reeds in voorraad zijn. Het besluit kan alleen worden toegepast op goederen waarvan de *aanschaffingsprijs* en het *tijdstip van levering* bekend zijn.

Voor de voorraad die niet onder het demoderingsbesluit te scharen is, gelden de algemene waarderingsregels volgens goed koopmansgebruik. Belastingplichtige kan de voorraad individueel (af)waarderen als daar aanleiding toe is. De individuele afwaardering moet wel aannemelijk gemaakt worden.

De in de eerste alinea omschreven uitleg is ook beoogd in vornoemd besluit CPP 2009/1029M en zal zo spoedig mogelijk worden opgenomen in een geactualiseerde versie van dat besluit.

Omzetbelasting

Aanbetaling

Onder de term 'aanbetaling' (de Wet op de omzetbelasting 1968 spreekt over vooruitbetaling) moet worden verstaan elke vorm van betaling in geld - of voor zover de tegenprestatie niet uit een geldsom bestaat, de waarde van de tegenprestatie - die terzake van de levering of dienst vooruit wordt ontvangen van of in rekening wordt gebracht aan de afnemer in verband met de nog af te nemen prestatie. De aanbetaling is een elementair onderdeel van de totale vergoeding die in rekening wordt gebracht.

Bij de aanbetaling kan sprake zijn van een vrijwillige of een overeengekomen aanbetaling. In beide gevallen is de omzetbelasting verschuldigd op het moment dat de aanbetaling wordt ontvangen.

Annulering en schadevergoeding

Het kan voorkomen dat na ontvangst van de aanbetaling de afnemer alsnog besluit om de order te annuleren. Wanneer de leverancier hiermee akkoord gaat en de aanbetaling houdt dan moet deze als schadevergoeding worden beschouwd. Omdat er geen rechtstreeks verband is met enige belaste prestatie, is over de schadevergoeding geen omzetbelasting verschuldigd.

Daarnaast is het mogelijk dat een klant die een order annuleert, conform de leveringsvoorwaarden, toch (een gedeelte van) het aankoopbedrag verschuldigd is. Dit bedrag wordt ook als schadevergoeding aangemerkt. Omdat ook hier geen rechtstreeks verband is met enige belaste prestatie, is over deze schadevergoeding geen omzetbelasting verschuldigd. De over de schadevergoeding eventueel reeds afgedragen omzetbelasting kan op aangifte worden verrekend.

Loonheffingen

Verklaring Arbeidsrelatie (VAR)

De Belastingdienst geeft vier soorten Verklaring Arbeidsrelatie af:

- winst uit onderneming (VAR-WUO/winst);
- loon uit dienstbetrekking (VAR-loon);
- resultaat uit overige werkzaamheden (VAR-row);
- inkomsten voor rekening en risico van een vennootschap (VAR-dga).

De beoordeling of sprake is van een dienstbetrekking is van feitelijke aard. Hoofregel is dat de opdrachtgever zelfstandig beoordeelt of iemand bij hem in dienstbetrekking is. De opdrachtgever kan, als hij twijfelt of een arbeidsrelatie een dienstbetrekking is, de opdrachtnemer vragen een VAR te tonen.

Voor alle soorten VAR geldt dat de werkzaamheden die moeten worden verricht, overeenstemmen met hetgeen op de VAR staat vermeld. Bovendien moeten de werkzaamheden plaatsvinden gedurende de geldigheidsperiode (1 jaar) van de VAR. Ook geldt voor alle soorten VAR de voorwaarde dat de opdrachtgever de identiteit van de opdrachtnemer vaststelt en een kopie van het identiteitsbewijs en een kopie van de VAR bewaart bij zijn administratie.

Als aan deze voorwaarden wordt voldaan, dan geldt het volgende:

- Als de opdrachtnemer een VAR-winst (WUO) of VAR-dga toont, hoeft de opdrachtgever **niet** te beoordelen of de opdrachtnemer bij hem in dienstbetrekking is.
Achteraf is geen herbeoordeling mogelijk door Belastingdienst of UWV. De opdrachtgever is dus op dit terrein gevrijwaard van naheffingsaanslagen loonheffingen;
- Als de opdrachtnemer een VAR-loon of VAR-row toont, moet de opdrachtgever nog **wel** zelf beoordelen of sprake is van een dienstbetrekking.
Als achteraf blijkt dat sprake is van een dienstbetrekking terwijl de opdrachtgever niet heeft ingehouden, dan kan de Belastingdienst een naheffingsaanslag loonheffingen opleggen aan de opdrachtgever (werkgever).

Personeelskortingen (producten uit eigen bedrijf)

Personeel kan volgens de fiscale regeling 'producten uit eigen bedrijf' onbelast een korting krijgen op de branche-eigen producten tot maximaal 20% van de waarde in het economische verkeer van deze producten en € 500 (bedrag 2010) per kalenderjaar. Dit bedrag mag worden verhoogd met de niet benutte bedragen van de twee voorgaande kalenderjaren mits de werknemer toen ook al in dienst was.

Voorbeeld:

Een werknemer heeft in het jaar 2008 € 200 en in het jaar 2009 € 150 korting gekregen. Het maximumbedrag dat onbelast aan korting mocht worden gegeven bedroeg zowel in 2008 als in 2009 € 500. Het maximale vrijstellingsbedrag is voor deze werknemer in het jaar 2010 dan:
€ 300 + € 350 + € 500 = € 1.150.

De waarde in het economische verkeer is de consumentenverkoopprijs inclusief omzetbelasting. Korting die wordt verleend aan consumenten, mag ook aan werknemers onbelast worden verleend. Ter toelichting de volgende voorbeelden (in alle gevallen geldt dat de korting aannemelijk moet worden gemaakt):

- Een grote-orderkorting aan klanten mag ook aan medewerkers worden verstrekt als die een grote order plaatsen;
- In bepaalde actieperiodes wordt standaard een korting verleend aan afnemers, deze korting mag ook aan het personeel worden verstrekt;
- Indien korting wordt verschaft aan klanten voor het zelf ophalen of zelf verwerken van gekochte producten mag die ook aan medewerkers worden verstrekt (kostprijisdifferentiatie).

Om van de kortingsregeling 'producten uit eigen bedrijf' gebruik te kunnen maken geldt verder als voorwaarde dat de aanschaf bij inhoudingsplichtige/werkgever plaatsvindt of bij een met hem verbonden vennootschap, en dat het product een branche-eigen product is, dat wil zeggen een product dat van het bedrijf van de werkgever is of van een met de werkgever verbonden vennootschap.

Met ingang van 2011 geldt de werkkostenregeling en daarmee komt de afzonderlijke regeling voor producten uit eigen bedrijf te vervallen, tenzij de werkgever nog kiest voor het (continueren van het) wettelijk regime zoals dat tot en met 2010 gold.

Maaltijdvergoeding

Een vergoeding of verstrekking van maaltijden is onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig zakelijk karakter heeft (art 15a Wet op de loonbelasting 1964). Hiervan is onder meer sprake bij overwerk (al dan niet onverwacht) en op koopavonden.

Als een werknemer door zijn werk tussen 17.00 en 20.00 uur niet thuis kan eten, is in elk geval sprake van een meer dan bijkomstig zakelijke maaltijd.

Op basis van artikel 3, vijfde lid, van de Cao Wonen 2010/2011 kan de werkgever een vaste vergoeding voor een avondmaaltijd geven (bedrag 2010: maximaal € 8,84). De ondernemer oefent toezicht uit op de aanwending van de vergoeding voor het doel waarvoor deze wordt verstrekt. De noodzaak om dit aan te tonen aan de hand van bonnetjes vervalt daarmee.

Met ingang van 2011 geldt de werkkostenregeling, tenzij de werkgever nog kiest voor het (continueren van het) wettelijk regime zoals dat tot en met 2010 gold. Bij toepassing van de werkkostenregeling geldt dat de vergoeding of verstrekking van een maaltijd tijdens koopavond is vrijgesteld.

MODE

Omzetbelasting

Herstellen en vermaken van kleding

Op het herstellen en vermaken van kleding is volgens Tabel 1 bij de Wet op de omzetbelasting het verlaagde tarief van toepassing. Het besluit van 27 oktober 2011, nr. BLKB 2011/26M geeft een nadere toelichting op de tabelpost.

Er is bijvoorbeeld sprake van vermaken als het kledingstuk langer of korter wordt gemaakt, of als het kledingstuk wordt ingenomen of uitgelegd. Het betreft dus niet het toevoegen van nieuwe onderdelen of verfraaiingen, waarbij kan worden gedacht aan borduren of appliqueren; daarvoor geldt het algemene tarief.

Ook een nieuw kledingstuk kan worden vermaakt. Deze dienst wordt door veel modewinkels aangeboden, maar vormt vooral bij bruidsmode een belangrijk deel van de werkzaamheden.

Als een nieuw kledingsstuk wordt vermaakt moet voor de toepassing van het verlaagde tarief worden bepaald of er sprake is van een levering van een kledingstuk en een aparte vermaakdienst. Als economisch gesproken, objectief gezien, één prestatie wordt verricht, moet deze niet kunstmatig uit elkaar worden gehaald. Op de gehele vergoeding is dan het algemene tarief van toepassing.

Voor de toepassing van het verlaagde tarief op de vermaakdienst moet het voor de consument inzichtelijk zijn dat hij naast een nieuw kledingstuk een vermaakdienst afneemt. Dit moet uit de feiten en omstandigheden blijken. Op de vergoeding voor de levering van kleding is het algemene tarief van toepassing, op de vergoeding voor het vermaken van kleding het verlaagde tarief.

De in rekening gebrachte vergoeding voor de vermaakkosten moet kunnen worden onderbouwd. CBW-MITEX kan u hierbij adviseren. Kijk hiervoor op de website www.cbwmitex.nl/belastingconvenant.

Loonheffingen

Aankoop kleding na gebruik op het werk

In de meeste modewinkels draagt het personeel kleding uit de laatste collectie. Deze kleding verliest daarmee waarde voor de reguliere omzet in de winkel. De meeste werkgevers willen graag dat het personeel deze kleding koopt.

Het gebruik en de aankoop van gewone kleding na (verplicht) gebruik op het werk kan gevolgen hebben voor de loonheffingen. Onderstaand zijn binnen de kaders van de huidige wetgeving verschillende situaties uitgewerkt voor gewone kleding. Voor zogeheten bedrijfskleding (bijvoorbeeld een uniform) gelden aparte regels.

Gratis kleding

Als de werkgever aan werknemers gratis kleding verstrekt, dan heeft dat gevolgen voor de loonheffingen. Normaliter is zulke gratis kleding belast loon. Als het gewone kleding is die het bedrijf verkoopt kan wel onbelast een personeelskorting worden gegeven. Een korting tot 20% is onbelast. Dus, als de werknemer 80% betaalt van de waarde in het economische verkeer is er geen sprake van loon. De waarde in het economische verkeer is de consumentenverkoopprijs, inclusief BTW. De werkgever kan zo onbelast personeelskortingen geven tot maximaal € 500 per werknemer, per jaar (bedrag voor 2010).

Kleding op het werk

Verstrekking van gewone kleding is loon zoals hierboven beschreven, tenzij de kleding achterblijft op het werk. Kleding die achterblijft op het werk is vrijgesteld voor de loonheffingen. Als de werkgever van deze vrijstelling gebruik maakt dan moet deze aannemelijk kunnen maken dat de kleding op het werk achterblijft. Dat brengt mee dat de werkgever zorgt voor reiniging en herstel en dat de werknemers zich voor en na het werk op het bedrijf omkleden.

Aankoop na gebruik

Het is mogelijk dat de werkgever de door de werknemer gebruikte kleding na verloop van tijd verkoopt aan de werknemer. Als de werknemer die kleding zelf kon kiezen, zonder dat de keuze beperkt is tot de kleding uit de laatste collectie waarvoor een draagplicht geldt, gaat de Belastingdienst ervan uit dat de werkgever de kleding meteen aan de werknemer heeft verstrekt. Zie hiervoor, onder Gratis kleding.

Aankoop na verplicht gebruik

Als de werkgever de werknemer verplicht om gewone kleding te dragen is dat geen loon als de kleding op het werk blijft. Zie hiervoor.

Als de werknemer de kleding na verloop van tijd wil kopen, hoeft geen sprake te zijn van loon zolang de werknemer de waarde in het economische verkeer betaalt (eventueel verminderd met de personeelskorting; zie hiervoor bij Gratis kleding). De waarde in het economische verkeer is de tweedehandswaarde van de kleding. De Belastingdienst gaat in deze gevallen om praktische redenen uit van de volgende forfaitaire tweedehandswaarden:

Gebruiksduur (in maanden)	Waarde (in % van de originele consumentenverkoopprijs)
2	70
3	60
4	50
5	40
6 of meer	30

Als de feitelijke tweedehandswaarde lager is dan de forfaitaire waarde kan de werkgever van die waarde uitgaan. Dit kan bijvoorbeeld aannemelijk worden gemaakt aan de hand van verkoopprijzen van gebruikte kleding voor gewone klanten.

Let op!

Deze forfaitaire dan wel feitelijk lagere tweedehandswaarden gelden alleen als is voldaan aan alle volgende voorwaarden:

1. Het gaat om kleding die op de werkplek bleef en die de werknemer verplicht droeg tijdens zijn werk voor de werkgever.
2. De werknemer koopt de kleding geheel vrijwillig van de werkgever, na de periode van verplicht gebruik en nadat de volgende periode van verplicht gebruik van andere kleding is aangebroken.
3. De gekochte kleding heeft per jaar geen hogere waarde dan € 3000, gemeten naar de originele consumentenverkoopprijs.
4. De werkgever meldt vooraf aan CBW-MITEX dat gebruik wordt gemaakt van de vrijstelling voor de loonheffingen voor kleding die op de werkplek achterblijft.

De Belastingdienst zal het gebruik van deze regeling in de loop van 2011 evalueren in overleg met CBW-MITEX. CBW-MITEX informeert haar leden over de uitkomst daarvan.

Maaltijdvergoeding

Overeenkomstig hetgeen hiervoor is aangegeven voor de sector Wonen is een vergoeding of verstrekking van maaltijden onbelast als de vergoeding of verstrekking een meer dan bijkomstig

zakelijk karakter heeft. Hiervan is onder meer sprake bij overwerk (al dan niet onverwacht) en op koopavonden.

Als een werknemer door zijn werk tussen 17.00 en 20.00 uur niet thuis kan eten, is in elk geval sprake van een meer dan bijkomstig zakelijke maaltijd.

Op basis van artikel 8 van de Cao Mode en Sport 2008/2010 kan de werkgever een vaste vergoeding voor een avondmaaltijd geven (bedrag 2010: maximaal € 8,48). De ondernemer oefent toezicht uit op de aanwending van de vergoeding voor het doel waarvoor deze wordt verstrekt.

De noodzaak om dit aan te tonen aan de hand van bonnetjes vervalft daarmee.

Met ingang van 2011 geldt de werkkostenregeling, tenzij de werkgever nog kiest voor het (continueren van het) wettelijk regime zoals dat tot en met 2010 gold. Bij toepassing van de werkkostenregeling geldt dat de vergoeding of verstrekking van een maaltijd tijdens koopavond is vrijgesteld.

Bijlage 1: Waardering van voorraden door detaillisten op het gebied van textiel, kleding, Schoenen, meubelen en stoffering

Besluit van 31 augustus 2009, nr. CPP2009/1029M, Staatscourant 2009, 13308
De staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

De ontwikkelingen in de technieken op het gebied van de bedrijfsvoering hebben ertoe geleid dat sommige van de hierboven genoemde detaillisten in staat zijn hun in- en verkopen geheel of nagenoeg geheel vast te leggen op het niveau van artikelen of relatief kleine artikelgroepen. Dit is dan bepalend voor de vaststelling van de door het desbetreffende bedrijf te hanteren afwaarderingspercentages per artikel(groep).

In de meeste gevallen kan de detaillist niet op grond van zijn bedrijfsadministratie vaststellen welke afwaarderingspercentages in zijn onderneming van toepassing zijn. Dan kan worden teruggevallen op het volgende stelsel met inachtneming van de daarbij genoemde beperkingen.

Het stelsel houdt in, dat de detaillist de hierna genoemde groepen van handelsgoederen waardeert op de aanschaffingsprijs, verminderd met bij elke groep vermelde afwaarderingspercentages wegens veronderstelde geringere verkoopbaarheid in verband met de tijd gedurende welke de goederen op de balansdatum reeds in voorraad zijn.

Afd	Omschrijving	Afwaarderingspercentage maximaal						
		0-3 mnd	3-6 mnd	6-9 mnd	9-12 mnd	12-18 mnd	18-24 mnd	meer dan 2 jr
A	Kledingstoffen	10	30	50	60	70	80	80
B	Damesmodeartikelen	10	30	50	60	70	80	80
C	Onder- en nachtkleding	0	15	20	30	40	60	80
D	Kousen en sokken	0	15	20	30	40	60	80
E	Corsetterie	0	15	20	30	40	60	80
F	Babyartikelen	0	15	20	30	40	60	80
G	Strand- en badkleding	10	30	50	60	70	80	80
H	Huishoudgoederen	0	15	20	25	30	50	70
I	Damesschoenen	10	20	30	40	50	60	80
J	Bedr.kleding en schorten	0	15	20	25	30	50	70
K	Damesbovenkleding	10	30	50	60	70	80	80
L	Msj.- en kleuterbovenkl.	10	30	50	60	70	80	80
M	Bonneterie	10	30	50	60	70	80	80
N	Hr.- en jgs.- bovenkleding	10	25	35	45	55	65	80
O	Hr.- en jgs.- modeartikelen	10	25	35	45	55	65	80
P	Dekens en matrassen	0	15	20	25	30	50	70
Q	Herenschoenen	10	20	25	30	40	55	75
R	Gordijn- en bekledingsst.	0	15	20	25	30	50	70
S	Tapijten en vloerbedekking	0	15	20	25	30	50	70
T	Meubelen	0	15	20	25	30	50	70
U	Handbreigarens en handw.	0	15	20	25	30	50	70
W	Kleinvakartikelen	0	15	20	25	30	50	70
Y	Niet textiel	0	25	35	45	55	65	80

Met deze wijze van voorraadwaardering kan voorshands worden akkoord gegaan, indien de volgende beperkingen worden aangebracht:

1. de aftrek van 10% voor goederen die 3 maanden of korter in voorraad zijn en behoren tot de groepen A, B, G, I, K, L, M, N, O of Q is slechts toegestaan, indien de balansdatum ligt tussen 30 december en 1 februari of tussen 29 juni en 1 augustus;
2. de tijd tussen de bestelling door en de levering aan de detaillist telt niet mee bij de bepaling van het aantal maanden of jaren dat een goed op de balansdatum reeds in voorraad is;
3. het is niet toegestaan het stelsel toe te passen op een deel van de goederen die tot één van de vermelde artikelgroepen behoren en voor een ander deel een ander stelsel toe te passen.

De omschrijving van het stelsel brengt met zich, dat het alleen kan worden toegepast op goederen waarvan de *aanschaffingsprijs* en het *tijdstip van levering* bekend zijn. De aanschaffingsprijs van goederen waarvan de verkoopprijs is bepaald door de aanschaffingsprijs met een zeker brutowinstpercentage te verhogen kan uiteraard worden vastgesteld door uit de verkoopprijs met behulp van dit percentage de aanschaffingsprijs te berekenen. Van goederen waarvan de verkoopprijs op andere wijze is tot stand gekomen, bijv. oudere goederen, zal de aanschaffingsprijs niet aldus kunnen worden vastgesteld.

Indien een detaillist het tot dusver door hem toegepaste stelsel van voorraadwaardering vervangt door de hiervoor omschreven gedragslijn en deze stelselwijziging niet louter op fiscale gronden berust, kan worden aangenomen, dat goed koopmansgebruik haar rechtvaardigt.

De in dit besluit getroffen regeling geldt in beginsel voor onbepaalde tijd. Indien zich feiten of omstandigheden voordoen of hebben voorgedaan welke naar mijn mening een herziening of beëindiging van de regeling nodig maken, zal dat bij besluit bekend worden gemaakt.

Voor de voorraad die niet onder de in dit besluit opgenomen regeling is te scharen gelden de algemene waarderingsregels volgens goed koopmansgebruik. De belastingplichtige kan de voorraad individueel (af)waarderen als daar aanleiding toe is. De individuele afwaardering moet wel aannemelijk worden gemaakt.